

Näringsdepartementet.
att: registrator

Yttrande över Redovisning av regeringsuppdrag om svensk viltförvaltning N 2015/05179/FJR

Svenska Rovdjursförbundet har inbjudits att lämna synpunkter på förslagen i rubricerade ärende och vill lämna följande synpunkter på rubricerad remiss:

Rovdjursförbundet anser att strategin har brister, men väljer också att tolka vissa förslag som uttryck för en insiktsfull hållning som innehåller vissa utvecklingsbara förslag.

En positiv aspekt som Rovdjursförbundet noterar är att begreppet ”brukande av vilt” även omfattar naturupplevelser, friluftsliv och turism. Vad detta ”brukande” (vid sidan av jakt) betyder beskrivs inte närmare och det saknas en genomtänkt analys av de positiva ekonomiska, sociala och ekologiska fördelar som detta ”alternativa” brukande kan få. Naturturismen som bransch bör analyseras mer ingående och dess potential för lokal utveckling och sysselsättning bör synliggöras.

Förbundet ser också positivt på att NV betonar att ekologiska aspekter skall vägas in i viltförvaltningen. Vi konstaterar också att NV vill att viltförvaltningen skall vara adaptiv, dvs. att den skall utvecklas i takt med forskning och kunskapsutveckling. Det framgår dock inte i vilken utsträckning NV anser att den senaste tidens forskning rörande rovdjurens ekologiska viktiga roll skall vägleda förvaltningen. Förbundet vill understryka vikten av denna kunskap och vi anser att denna fråga måste synliggöras tydligt i ny strategi för viltförvaltningen

NV slår fast att ”viltet ska förvaltas på ett hållbart sätt”, och att detta innebär ett balanserat mellan bevarande och brukande. Hur detta ska gå till, vilka principer och kriterier som ska vara vägledande för ”hållbarheten” saknas dock helt.

En fråga som inte berörs är om alla arter är jaktbara? NV lyfter i ett av sina mål fram att man ”skall verka för att så många arter som möjligt är föremål för allmän jakt”. Varför? Förbundet anser att rovdjuren i princip inte skall ses som jaktbart vilt. En eventuell förvaltning kan och bör ske på annat sätt.

Att jaktlagstiftningen skall ses över är bra och vi delar NV uppfattning att det behövs en effektivare tillsyn för att säkra att lagar efterföljs. Vad detta innebär i praktiken framgår inte. Ett viktigt steg i denna översyn är exempelvis en utredning och översyn av användandet av hundar vid rovdjursjakt. En annan fråga som bör betonas är de etiska principer som bör vägleda jakten.

NV lyfter fram regionaliseringen och noterar att den bör utvärderas. I strategin hävdas även att ”den som fattar beslut ska ha kunskap”. Förbundet hävdar att det finns en direkt motsättning mellan en regionalisering och det nödvändiga kunskapsbehov som finns rörande viltförvaltning. Vi anser att de mål som slagits fast på nationell nivå måste säkerställas. Li-

kaså måste Sverige leva upp till EU-rätten och den internationella rätten när mål och nivåer beslutas. Föreningen anser vidare att den som fattar beslut ska ha god kunskap om viltförvaltning, om gällande lagstiftning och om de ramar som sätts genom Sveriges EU-medlemskap. Detta innebär i första hand att beslut skall fattas på den nivå där kunskap finns. Om en regionalisering skall fungera krävs utbildningsinsatser (och därmed resurser) som sträcker sig bortom själva jaktintresset. Förvaltningen av vilt ska ske i samverkan med alla intressenter. Det ställer krav på ett gemensamt ansvarstagande och respekt för skilda värderingar och synpunkter. Alla inblandade har ett ansvar att bidra till en fungerande samverkan. Forum för samverkan på olika nivåer behöver utvecklas och utvärderas. Viltförvaltningsdelegationerna är ett sådant forum. Det finns dock anledning att utvärdera dess sammansättning och säkerställa att alla intressen kommer till tals samt att den ”adaptiva” aspekten och respekten för dessa olika intressen tas på allvar.

Vi har förstått att Naturvårdsverkets Rovdjursråd kan komma att förändras och regionaliseras när strategin genomförs. Vi vill avråda från att avveckla Rovdjursrådet. Om Rovdjursrådet läggs ner finns inte längre någon mötesplats för de olika intressenterna i rovdjursfrågan och därmed ingen möjlighet till seriösa samtal. När regeringen beslutade om nedläggning av den Nationella Vargkommittén efter att de s.k. brukarna valde att inte utse representanter ställdes förhoppningar om att Rovdjursrådet delvis skulle utföra de uppgifter som Nationella Vargkommittén förväntades utföra. Om Naturvårdsverket ändå genomför förändringen och regionaliseringen av Rovdjursrådet bör erfarenheterna från en utvärdering av länsstyrelsernas Viltförvaltningsdelegationer inväntas och tillåtas styra utformningen.

Beträffande finansieringen av viltförvaltningen anser föreningen att en översyn är nödvändig samt att fler aktör görs delaktiga i själva förvaltningen. Viltet är en gemensam resurs för hela befolkningen och andra sätt att bruka viltet, vid sidan om jakten, måste synliggöras. Detta innebär att medel för viltförvaltning fördelas på ett mer genomtänkt sätt och inkluderar naturvårdsintresset på ett helt annat sätt än som nu är fallet. Att NV anser att viltvårdsfondens medel skall ingå i översynen är bra och nödvändigt. Diskussioner om fördelningsfrågan saknas dock helt.

Sammanfattningsvis noterar Rovdjursföreningen att det finns vissa positiva delar i den presenterade strategin, men att centrala och viktiga frågor lämnas obesvarade. Rovdjurens ekologiska viktiga roll och de alternativa sätten att bruka viltet, vid sidan av jakt, berörs i liten eller ingen utsträckning. I strategin för svensk viltförvaltning måste med andra ord tanken på en adaptiv viltförvaltning, som utvecklas i takt med forskning och kunskapsutveckling, tas på allvar. I sin nuvarande form dominerar tyvärr jaktintresset och jaktens ekonomiska betydelse och den kunskapsbas som ligger till grund för strategin genomsyras tyvärr av detta perspektiv.

Stockholm den 27 januari 2016

För Svenska Rovdjursföreningen

Kenth Naucér
Ordförande